

správném výkladu zákona opodstatněn. Stížnosti jsou podle toho bezdůvodny; byly proto zavrženy.

Čís. 2530.

»Zbraní« ve smyslu §u 83 II. tr. zák. jest každý předmět, který slouží k napadnutí a jímž lze ohroziti tělesnou bezpečnost.

Hůl jest považovati za zbraň, má-li ji pachatel ve chvíli vniknutí v ě d o m ě při sobě jako zbraň; nestačí, má-li ji ze zvyku a teprve po vniknutí se rozhodne jí použití.

Pro pojem »držby« nerozhodují ustanovení obecnoprávní, nýbrž záleží na skutečném poměru k nemovitosti.

Pokud okolnost, že jde o vniknutí do bytu, pachatelem napadenému výprosou poskytnutého a vypovězeného, vylučuje vědomí onoho o poškození držbě tohoto.

(Rozh. ze dne 6. listopadu 1926, Zm II 248/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Uh. Hradišti ze dne 5. května 1926, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle §u 83 tr. zák., zrušil napadený rozsudek soudu první stolice jako zmatečný a věc vrátil soudu nalézacímu, by ji v rozsahu zrušení znova projednal a o ní rozhodl.

D ů v o d y:

Zmateční stížnosti obžalovaného, jež dovolává se číselně důvodů zmatečnosti podle čís. 5 a 9 a) §u 281 tr. ř., věcně i důvodu podle čís. 4 §u 281 tr. ř., nelze s hlediska hmotněprávního zmatku podle čís. 9 a) §u 281 tr. ř. upříti oprávnění. S hlediska důvodu zmatečnosti podle čís. 9 a) §u 281 tr. ř. uplatňoval obhájce obžalovaného při veřejném roku, že nalézací soud vzal neprávem za prokázánu skutkovou podstatu žalovaného zločinu, vůbec nezjistiv, že si obžalovaný uvědomil, že nese hůl jako zbraň. Nejedná-li se o násilný vpád více pachatelů podle první věty §u 83 tr. zák., nýbrž toliko — jako v souzeném případě — o vniknutí jedné osoby do domu nebo příbytku jiného, žádá se ke skutkové podstatě zločinu podle §u 83 II. věta tr. zák. v objektivním směru kromě jiných tamže uvedených náležitostí, by pachatel byl opatřen zbraní. Výrazem zbraň nelze tu rozuměti zbraň podle všeobecného nazírání v úzkém slova smyslu, nýbrž zbraní je tu každý předmět, který slouží k napadnutí a jímž lze ohroziti bezpečnost tělesnou. I hůl dlužno vzhledem k tomu, že se hodí k útoku na člověka, bezpečnost jeho těla ohrožujícímu, považovati za zbraň, zejména tenkrát, když pachatel zamýšlí použití jí ku případnému útoku neb obraně. V subjektivním směru je ke skutkové podstatě zločinu podle II. věty §u 83 tr. zák. třeba, by pachatelův zlý úmysl byl spojen s představou všech podstatných znaků tohoto zločinu. K subjektivní skutkové podstatě tohoto zločinu se tudíž též vyžaduje, by pachatel ve chvíli vniknutí byl si toho v ě d o m,

že má u sebe zbraň, tedy by si byl vědom oné zvýšené intensity svého útoku a s ním spojeného objektivního nebezpečí. V té příčině zjišťuje však nalézací soud toliko, že po vniknutí do bytu S-ova použil obžalovaný hole, nezjistil však, zda obžalovaný měl ve chvíli vniknutí v č. d. o. m. e. při sobě hůl jako zbraň, zda měl ji sebou jen ze zvyku (jak se obžalovaný hájil) a teprve po vniknutí se rozhodl jí použít, ve kterémžto případě nebyla by arci naplněna skutková podstata zločinu podle druhé věty §u 83 tr. zák. po stránce subjektivní. Stejně se má věc, když někdo, maje, jak jeho obyčejem, v kapse uschovaný kapesní nůž, jenž je mnohem nebezpečnější zbraní, než hůl, vnikne do cizího domu nebo příbytku bez onoho vědomí a rozhodne se teprve po vniknutí nože použít jako zbraně; o oné osobě nelze říci, že byla ozbrojena ve smyslu druhé věty §u 83 tr. zák., jelikož pouhá držba nástroje použitelného za zbraň k tomu nestačí. Bylo tudíž zmateční stížnosti s hlediska důvodu čís. 9 a) §u 281 tr. ř. vyhověti, odsuzující výrok rozsudku zrušiti a pro nedostatek skutkových zjištění, které je při správném použití hmotného práva položiti za základ rozhodnutí, věc vrátiti soudu prvé stolice, by o ní v rozsahu zrušení znova jednal a rozhodl (§ 288 čís. 3 tr. ř.).

Při novém hlavním přelíčení bude se nalézacímu soudu zabývatí též zevrubněji otázkou, zda měl obžalovaný po stránce subjektivní skutečně vědomí, že svým zákrokem ruší klidnou držbu S-ovu. Při zkoumání zákonných náležitostí držby jako předmětu ochrany podle §u 83 tr. zák. nejsou směrodatnými ustanovení soukromoprávní, nýbrž záleží v prvé řadě na skutečném poměru k nemovitosti. Stejně, jako poskytuje ochranu proti rušení míru pozemního prvá věta §u 83 tr. zák. již pouhému pokojnému držení pozemku nebo práv naň se vztahujících, jest také předmětem ochrany proti rušení míru domovního podle druhé věty téhož §u již sama pokojná, klidná držba domu nebo příbytku. Při skutkové podstatě zločinu podle §u 83 II. tr. zák. jest tudíž jinak povaha této držby právně bezvýznamna, nesejde zejména na tom, zda jde o držbu řádnou, či nepořádnou, bezelstnou, či obmyslnou, pravou, či nepravou. Vyhledává se pouze, by tu byla držba pokojná, klidná, by totiž jiná osoba, než pachatel (pachatelé), vykonávala skutečnou moc nad místností, do níž bylo vniknuto, a se v této moci udržovala, odmítajíc jakékoli zasáhnutí jiných osob do této své moci. Nalézací soud měl se onou otázkou zabývatí a zjistiti, zda byl si obžalovaný vzhledem k tomu, že se tu jednalo o výprosu bytu podle §u 974 obč. zák. a vzhledem k tomu, že S. byl opětovně z vyprošeného bytu vykazován (nikoli, jak rozsudek nesprávně uvádí, že mu byla dána opětovně výpověď) toho vědom, že jest tu pokojný poměr, jaký předpokládá zákon v prvé větě §u 83 tr. zák. a zda si uvědomil, že ruší tento poměr, který zákon pokládá za klidnou držbu, to tím spíše, když obžalovaný poukazoval na to, že vykazoval S-u stále a stále z bytu, poněvadž týž, jak bylo jeho povinností, po ukončení řepních prací z místnosti se nevystěhoval, a že se dal toliko S-ou uprositi, by ho tam nechal. Bylo proto již z důvodu zmatku podle §u 281 čís. 9 písm. a) tr. ř. zmateční stížnosti vyhověti, aniž by bylo třeba zabývatí se dalšími jejími vývody ve směru zmatků podle §u 281 čís. 4 a 5 tr. ř.